

V tej teleckej věži,
tam můj milej leží;
leží tam, tuze stúně,
zavítej v rozmarýně.

Hned, jak se rozstonal,
hned sobě vyžádal:
Ach, Bože, vem mě k sobě
do nebeského ráje.

Umřeš-li pak předce,
budu plakat hořce.
Dám já ti pohřeb strojit,
na všecky zvony zvonit.¹⁾

Truhlu jaborovou,
pěkně malovanou,
maloval je ji malíř,
je rovna jako talíř.

Ty pudeš po straně,
poneseš věnec mně;
pan pater pude za mnou,
bude říkat nade mnou.

Mladenci pod věnci,
dvě panny se svící;
až pudeš, říkej nahlas;
modli se: Zdrávas, zdrávas.²⁾

Vyrost mně kvíteček
zamodralý všecek,
všeliky barevnosti,
měla jsem na něm dosti.

Já jsem ho utrhla,
k němu jsem voněla;
umrlčinou vonělo,
mé srdce omdlelo.

¹⁾ Dám ti hrana zvonit
a zlatej kříž ulit
na tu tvou modrou truhlu,
až tě povezou k hrobu.

²⁾ Aj si mě položíš,
jak si mě obložíš?
Oblož mě zlatej kvítí,
ať na mě slunce nesvítí.

1030.

Od Opavy

Ty bobrovsky kosteličku,
stojiš na pěknym travničku.

umřela mě moja mila.

A dyž leži, co mam dělač?
Musim ja smutny pochovač.

Kvecě z něho růža bila,

Všecky panny jdu po parach,
ta moja leži na marach.

549. DĚVA JAK RYBA

1031.

Ze Štěbořic od Opavy

[: V tej Uherškej Skalici, :]
oj, piju tam, piju
tře mynarečkove,
maju vino v sklenici.

Jeden dzěvče napaja,
a ten druhý namluva,
a ten třeci ju vzal
za pravu ručičku,
zlaty prstenek ji dal.

A vzal un ju za obě
a ved se ju mezi kram:
A včil mi ty poviz,
moja najmilejší,
co ja tobě kupiť mam.

Věnečka mi někupuj,
sama se ho uvěju.
Kup mi ty hedbavu
na bilu šatečku,
sama se ju vyšiju.

Vyšila mu šatečku
na daleku cestečku,
aby se s ni cěsil
a ji v srdci nosil,
že tež měl frajerečku.

Uvila mu voničku
z tej bilej konvalije,
aby ho poznala
mezi rajtarama,
dy pojedzě z revije.

A juž sem byl v Moravě,
v Holomuku, v Opavě;
ešče sem něvidzěl
takovej dzěvuchy,
tak ta moja mila je.

Ona v tanečku chodzi
jak ta rybka po lodzi,
ma červene lička
a černe očička,
ta dzěvucha se hodzi.